

La LOE: una altra oportunitat perduda

Acord o concessió?

Amb el suport de tots els partits polítics, menys el PP, s'han aprovat al Parlament les esmenes que s'incorporen al projecte de Llei de la LOE, i que són el resultat de l'acord entre el Govern i els centres concertats, sobretot els que depenen de l'Església. Durant els últims mesos la LOE ha centrat el debat social i ha arribat, fins i tot, a fer sortir els bisbes i la dreta més reaccionària al carrer.

Però aquest debat social sobre la nova llei ha estat monopolitzat per la dreta i l'Església i s'ha centrat bàsicament en la demanda dels centres concertats (majoritàriament de titularitat religiosa) sobre com conservar els seus privilegis i augmentar el finançament de les seves escoles, en lloc de centrar-lo sobre els problemes reals del nostre sistema educatiu i buscar solucions a l'actual segregació social que es dona entre els centres educatius, sobretot entre els centres públics i els privats-concertats.

Tothom estava d'acord que feia falta un acord social per tal de donar estabilitat al nostre sistema educatiu, resoldre els problemes actuals i trobar la manera d'afrontar els nous reptes des de l'educació. La qüestió, però, és que tal com ha quedat el projecte de llei no respon a un acord entre totes les forces socials sinó que ha acabat sent una gran concessió a la patronal de l'escola concertada, en general, i a l'Església en particular. I tot això amb el vistiplau de l'esquerra política que no aposta amb prou fermesa per la defensa de l'educació pública.

Els grans temes "pactats"

- Augment del finançament dels centres concertats: nous concerts per a l'etapa de 3-6 anys, augment dels mòduls dels concerts, fet que implica que la meitat dels recursos econòmics de la memòria, 6.000 milions d'euros, es destinaran a finançar centres privats d'infantil, batxillerat i d'FP.

- Religió: continua essent d'oferta obligatòria per a tots els centres i voluntària per a l'alumnat. S'ha perdut l'oportunitat de treure la religió confessional dels centres educatius, tal com es reclamava.

- Comissions d'escolarització: es constituïran obligatòriament només quan la demanda de places superi l'oferta dins de l'àmbit d'actuació de la comissió. Els pares i mares poden continuar presentant les seves sol·licituds en el centre que desitgin. Queda així establerta la "llibertat d'elecció" per damunt l'equitat i la cohesió social i es consolida la selecció de l'alumnat.

- Possibilitat d'augmentar el 10 % el nombre d'alumnes per aula per atendre l'alumnat nouvingut. S'exporta així una pràctica que a Catalunya ja s'estava aplicant i que ha donat com a resultat una més gran massificació dels centres amb tots els problemes que això comporta, sobretot als centres públics on hi ha ja una molt gran concentració d'alumnat amb dificultats.
- Programes de Qualificació Professional als 15 anys: si es fa en condicions i dins dels centres educatius, i si suposa que una part molt petita de l'alumnat amb més dificultats pugui accedir a tenir el graduat de l'ESO, podria ser una bona mesura.
- Repetició de curs amb més de dos suspensos i decisió de l'equip docent quan en siguin tres. Pensem que no és un tema fonamental i que, en tot cas, ens sembla correcte que sigui l'equip docent el que prengui la decisió sobre si un o una alumne/a han de repetir curs.

Els grans temes abandonats

USTEC·STEs vol manifestar que aquestes noves esmenes fan la Llei encara més regressiva i poc valenta; però, sobretot, no aporten solucions als problemes més importants que té plantejats l'educació al nostre país:

- No garanteix la prioritat de l'escola pública.

- Es consolida la fractura social entre els centres públics i els privats-concertats.

- Continua possibilitant l'adoctrinament religiós als centres educatius.

- No s'estableixen prou mesures ni requisits que permetin el control dels centres concertats i resulta més difícil la rescissió dels concerts.

- No es garanteix l'oferta d'escolarització pública per a tota la població que ho requereixi.
- No es garanteix la gestió democràtica dels centres.
- No es resol la situació de precarietat del professorat interí.
- No es disminueix el nombre d'alumnes per aula, sinó tot el contrari.
- No hi ha millores de les condicions laborals del professorat.
- No es prorroga de manera indefinida la "jubilació LOGSE".
- No es deroga la "Ley Orgánica de la Formación Profesional y de las Cualificaciones", que permet la privatització d'una part de l'FP.